

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **M. R.,**
bytem ,

zastoupen opatrovnící Bc. M. R., DiS.,
bytem ,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2021/7537-911, ze dne 15. 1. 2021,

t a k t o :

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky pro hl. m. Prahu, č. j. 670676/19/AB ze dne 24. 4. 2019, kterým bylo rozhodnuto o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – speciální zádržné systémy ve výši 8 200 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2. Žalobce namítá, že žalovaný setrval na stejném závěru, který prezentoval již v rozhodnutí ze dne 19. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/151268-911, které však bylo zdejší soudem rozsudkem dne 18. 8. 2020, č. j. 2 Ad 27/2019 – 26 zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Dle žalobce žalovaný svým závěrem porušil § 78 odst. 5 s. ř. s., kdy se neřídil pro něj závazným názorem uvedeným v bodě 24 rozsudku, dle kterého měl žalovaný uvést, z jakého právního podkladu vycházel při definování pojmu „speciální zádržný systém“. Žalovaný tento pojem definoval stejně jako v původním zrušeném rozhodnutí, aniž by uvedl právní předpis, ze kterého by definice vyplývala. Z bodu IV písm. b) přílohy č. 1 vyhlášky č. 388/2011 Sb. *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*, (dále též „vyhláška“), ve znění ke dni 31. 12. 2019 a z bodu V písm. b) téže přílohy platné ke dni 25. 1. 2021 pouze vyplývá, co zádržním systémem není. Žalovaný v odůvodnění použil důvody, které již byly jednou rozsudkem určeny jako nedostatečné.
3. Žalovaný se měl dle rozsudku dále vyjádřit k otázce využitelnosti předmětné pomůcky z hlediska jejího účelu a funkce po oddělení vyloučených komponentů s přihlédnutím k tomu, že se v případě žalobce jedná o osobu s těžkou mentální retardací a těžkým problémovým chováním z důvodu autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese a heteroagrese přetrvávajícími i přes léčbu. Tento názor žalovaný opět ignoroval. Dle žalobce proto nelze jinak, než zopakovat dřívější námitku, že položky dělicí přepážka mezi předními a zadními sedadly + montáž, úprava prostoru za hlavou na zadních sedadlech, úprava zadních dveří a položka čtyřbodových stabilizačních pásů včetně břišního a ramenního pásu + montáž, na kterou jako jedinou byl příspěvek na zvláštní pomůcku poskytnut, tvoří systém, který zajišťuje, aby žalobce při přepravě zůstal na místě a nepohyboval se po autě, nezasahoval do řízení, nevystupoval za jízdy z auta a tím neohrožoval sebe ani ostatní na životě a zdraví. Jen v případě instalace všech položek do auta je možná žalobcova přeprava. Pouze všechny položky tvoří zádržný systém, který umožní bezpečnou přepravu žalobce autem a tím umožní styk s okolím. S touto námitkou se žalovaný nevypořádal, přestože mu to bylo rozsudkem uloženo.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Zvláštní pomůcka, na kterou byl žádán příspěvek, byla vymezena jako speciální zádržný systém skládající se z dělicí přepážky mezi předními a zadními sedadly, včetně montáže, úpravy prostoru za hlavou na zadních sedadlech, úpravy zadních dveří, čtyřbodových stabilizačních pásů, včetně břišního a ramenního pásu, včetně montáže. Montáž těchto bezpečnostních prvků byla odůvodněna zamezením nežádoucích reakcí a zásahů do řízení přepravovaného žadatele. Žalobci byl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku odpovídající položce čtyřbodové stabilizační pásy včetně břišního a ramenního pásu a montáž. V ostatních položkách mají správní orgány za to, že se nejedná o speciální zádržný systém. Zádržný systém sestává ze sedadla připevněného vhodnými prostředky k nosné konstrukci vozidla a z bezpečnostního pásu, pro který je na nosné konstrukci sedadla umístěn alespoň jeden kotevní úchyt. Speciální zádržný systém, na který je možné uplatnit příspěvek, je zádržný systém navržený pro osoby, které mají speciální potřeby vzhledem ke svému tělesnému nebo duševnímu postižení. Účelem speciálního zádržného systému je zajistit větší stabilitu uživatele při sezení ve vozidle, tedy zadržení uživatele na místě. Stabilizační pásy, na které byl příspěvek poskytnut, tuto funkci plní, zajišťují stabilizaci žalobce na místě. Jestliže zákon neuvádí přesnou definici zádržného systému, vycházely správní orgány z obecně používaného významu pojmu a jeho účelu, kterým je stabilizace a přecházení zranění při změně jízdy. Pojem zádržný

systém je používán v předpisech technické povahy vymezujících požadavky na zádržné systémy z hlediska bezpečnosti, viz například metodika Ministerstva dopravy č. 9/2012/STK/7.1 Kontrola doplňujících zádržných systémů vozidel, v ní uváděných předpisů EHK OSN č. 14, 16 a 44. Rovněž v rozhodnutí o změně schválení technické způsobilosti typu konstrukční části vozidla nebo výbavy č. 1 564/1, které dodavatel v řízení doložil, je v seznamu schválených typů zařízení guidosimplex pro vozidla uvedena položka „upínací a zádržné systémy (pásky) s příslušenstvím“ a zvláště je uváděna položka „dělicí přepážka mezi předními a zadními sedadly pro přepravu autistů s těžkým problémovým chováním“. Dle žalovaného je zřejmé, že je pojem zádržný systém používán jednotně pro stabilizační prvky, jako jsou sedačky a pásy. Dělicí přepážka mezi předními a zadními sedadly, na kterou je příspěvek rovněž požadován, není zádržným systémem. Její funkce není zadržovat uživatele na místě a bránit zraněním v případě prudkého zpomalení či úrazu. Účel přepážky je odlišný, a to takový, že má chránit řidiče před zásahy do řízení ze strany osoby se zdravotním postižením, což vyplývá i z vyjádření dodavatele. Tato přepážka je dle žalovaného pro žalobce nepochybně vhodnou pomůckou, ale nejedná se o zádržný systém ani o jeho součást. Ohledně úpravy prostoru za hlavou a na dveřích vozidla žalovaný uvedl, že jakákoli úprava vozidla je odšinou zvláštní pomůckou ve smyslu přílohy 1 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o příspěvek na ni lze žádat samostatně, nejedná se však o součást zádržného systému.

5. Žalovaný se v rozhodnutí vyjádřil rovněž k tomu, zda jsou jednotlivé komponenty součástí jedné věci, tj. speciálního zádržného systému a zda lze tyto komponenty užívat samostatně s ohledem na stav žalobce. Dle žalovaného jsou jednotlivé komponenty samostatnými věcmi, každá z nich vyžaduje speciální montáž a jejich funkce na sobě nejsou závislé, mohou tedy fungovat jedna bez druhé. Stabilizační pásy, na které byl příspěvek poskytnut, jsou schopny plnit funkci speciálního zádržného systému, tj. zajistit stabilitu uživatele ve vozidle, mohou plnit účel pomůcky samostatně.
6. Soud měl v předchozím řízení za to, že se žalovaný nevypořádal s námitkou žalobce v tom smyslu, že žalobci byl v dřívějším řízení přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku, který se skládal z obdobných komponent. Žalovaný si vyžádal spisovou dokumentaci dané věci a zjistil, že příspěvek na zvláštní pomůcku byl přiznán na pomůcky zahrnující pomocné stabilizační pásy a montáž pomocného ochranného rámu v prostoru sedadla postižené osoby (k zajištění bezpečnosti řidiče), dále byly fakturovány vícenáklady spojené s úpravou vozidla – schvalovací poplatky. Žalovaný hodnotil uvedené rozhodnutí jako nesprávné, neboť byl příspěvek poskytnut na montáž pomocného ochranného rámu, který neslouží jako speciální zádržný systém, ale jedná se o samostatnou položku zajišťující bezpečnost řidiče – omezení možnosti nechtěných reakcí zdravotně postižené osoby během jízdy, což vyplývá i z cenových kalkulací. Dále hodnotil jako nesprávné, že položky v kalkulacích se neshodovaly s položkami uvedenými na proforma faktuře a faktuře. Žalovaný setrval na svém názoru, že položky dělicí přepážka, úprava prostoru za hlavou a úprava zadních dveří nejsou součástí speciálního zádržného systému, ať je žadatel či dodavatel jako komplet nazval jakkoli.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
8. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky - krajské pobočky pro hl. město Prahu ze dne 25. 10. 2018, č. j. 1705371/18/AB, byl žalobci přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – speciální zádržné systémy ve výši 8 200,- Kč na základě žádosti podané dne 20. 3. 2018. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím opatrovnice odvolání a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

rozhodnutí bylo následně žalovaným zrušeno, a to proto, že posudek, kterým byl zhodnocen zdravotní stav žalobce, byl shledán jako vadný. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky - krajské pobočky pro hl. město Prahu ze dne 24. 4. 2019, č. j. 670676/19/AB, byl žalobci opětovně přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – speciální zádržné systémy ve výši 8 200,- Kč. Ve správním řízení byl vypracován opravný posudek PSSZ ze dne 12. 3. 2019, č. j. LPS/2019/803-P9_CSSZ, dle kterého rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dětský autismus nízkofunkční, vývojová úplná afázie, těžká až hluboká mentální retardace. Jde proto o osobu, která ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, s *těžkou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevylučuje přiznání příspěvku poskytovaného na pořízení speciálních zádržných systémů*. Jde o osobu, která má *těžkou vadu nosného a pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace ve smyslu § 9 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. a její zdravotní stav nevylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku*. Jedná se o *těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace uvedenou v části I bodě 4 písm. b) přílohy k zákonu a nejde o zdravotní stav uvedený v části II téže přílohy*. Proti tomuto rozhodnutí bylo opatrovníci opětovně podáno odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č. j. MPSV-2019/151268-911. Toto rozhodnutí bylo následně zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 18. 8. 2020, č. j. 2 Ad 27/2019 26. Následně vydal žalovaný dne 15. 1. 2021 napadené rozhodnutí, kterým potvrdil své dřívější závěry o zamítnutí odvolání a potvrzení prvostupňového rozhodnutí.

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
10. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku jsou definovány zákonem č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů.
11. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku*.
12. Dle § 9 odst. 2 téhož zákona *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku*.
13. Dle § 9 odst. 4 zákona *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu*.
14. V příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. jsou definována zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání. Podle části I bod 4 písm. b) této přílohy ve znění do 29. 2. 2020 *za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na*

rozhraní těžké mentální retardace. V bodu 1 téže přílohy je definováno zdravotní postižení – těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí.

15. Dle § 9 odst. 13 zákona *seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám se zdravotním postižením uvedeným v příloze tohoto zákona, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, stanoví prováděcí právní předpis.*
16. Seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám se zdravotním postižením, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek na zvláštní pomůcku je uveden v příloze č. 1 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.
17. Opatrovnice žalobce v roce 2018 požádala o příspěvek na zvláštní pomůcku – zádržné systémy do auta. Tedy o speciální zádržný systém, tj. pomůcku uvedenou v bodě IV přílohy č. 1 vyhlášky č. 388/2011 Sb. ve znění do 29. 2. 2020, dle kterého *zvláštní pomůcky určené osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 4 přílohy k zákonu; osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 4 přílohy k zákonu, jsou určeny tyto zvláštní pomůcky: a) motorové vozidlo, b) speciální zádržné systémy, nikoli však běžné dětské autosedačky. (V aktuálním znění se jedná o bod V přílohy č. 1 zmíněné vyhlášky - zvláštní pomůcky určené osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 5 přílohy k zákonu; osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 5 přílohy k zákonu, jsou určeny tyto zvláštní pomůcky: a) motorové vozidlo, b) speciální zádržné systémy, nikoli však běžné dětské autosedačky.*
18. Podle § 2 písm. i) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) *je zádržný bezpečnostní systém zařízení schválené podle zvláštního právního předpisu²⁾ a určené k zajištění bezpečnosti přepravovaných osob; zádržným bezpečnostním systémem je bezpečnostní pás nebo dětský zádržný systém (dále jen "dětská autosedačka").*
19. Zdravotní stav žalobce byl odborným posudkem ze dne 12. 3. 2019 zhodnocen tak, že se jedná o osobu, která má těžkou nebo hlubokou mentální retardaci, stav na rozhraní těžké mentální retardace dle § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., zdravotní stav nevylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Jedná se o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace dle části I bodu 4 písm. b) přílohy k tomuto zákonu.
20. Žalobci byl přiznán příspěvek na speciální zádržné systémy s tím, že se u něj jedná o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stav na rozhraní těžké mentální retardace dle části I bodu 4 písm. b) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. ve znění do 29. 2. 2020.
21. Pro úplnost soud poznamenává, že došlo ke změně právní úpravy a uvedené odpovídá části I bodě 5 písm. b) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. v aktuálním znění. Dle části I bodu 5 písm. b) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. v aktuálním znění, *zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému považuje těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Dle části I bodu 5 písm. c) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. v aktuálním znění dále zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému považuje autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

22. Žalobci byl přiznán příspěvek ve výši 8 200 Kč za čtyřbodové stabilizační pásy včetně břišního a ramenního pásu (5 000 Kč) a montáž pásů (3 000 Kč) s DPH ve výši 15 % z částky 8 000 Kč, finanční spoluúčast žalobce je 1 000 Kč. Na dělicí přepážku za řidičem, úpravu prostoru za hlavou zadní sedačky a úpravu zadních dveří příspěvek žalobci poskytnut nebyl.
23. Nejříve soud posoudil námitku nerespektování předchozího rozsudku zdejšího soudu.
24. Předchozí rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnosti spočívající v nevypořádání se s odvolací námitkou jiného rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 22. 08. 2013, č. j. MPSV-UP/806351/13/AIS-ZDP, kterým byl příspěvek na zvláštní pomůcku poskytnut i na nyní vyloučené komponenty. Dle žalobce došlo k neodůvodněným rozdílům při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. K tomu žalovaný v původním rozhodnutí uvedl, že se k ní nelze vyjádřit, neboť spisovou dokumentaci k této věci nemá k dispozici. Uvedl dále, že v případě zjištěného pochybení nelze již přezkumné řízení zahájit, neboť v souladu s ustanovením § 96 odst. 1 správního řádu, lze přezkumné řízení zahájit nejpozději do jednoho roku od právní moci rozhodnutí ve věci. V nynějším rozhodnutí žalovaný k tomuto uvedl, že si vyžádal spisovou dokumentaci a dané rozhodnutí považuje za nesprávné. Tyto závěry nebyly v nyní žalobou napadeny, proto se soud námitkou porušení zásady legitimního očekávání posouzení téhož nezabýval.
25. Žalovaný v souladu s rozsudkem č. j. 2 Ad 27/2019 – 26 vadu nepřezkoumatelnosti spočívající v nevypořádání se s námitkou rozdílného postupu v obdobné věci vypořádal a tím odstranil rozsudkem vytknutou vadu.
26. Soud se ztotožňuje s opatrovníci žalobce v tom, že odůvodnění žalovaného je do značné míry obdobné jako odůvodnění předchozího rozhodnutí žalovaného. Žalovaný dospěl znovu k závěru, že jednotlivé komponenty, které byly do vozidla namontovány, nepředstavují zádržný systém jako celek, nýbrž je třeba je chápat zvlášť jako oddělitelné prvky. Bylo vycházeno z toho, že příspěvek na zvláštní pomůcku – speciální zádržné systémy lze poskytnout pouze na položku *čtyřbodové stabilizační pásy včetně břišního a ramenního pásu a montáž*. Ostatní prvky (*dělicí přepážka, úprava prostoru za hlavou, úprava zadních dveří*) nelze dle závěrů žalovaného do příspěvku na zvláštní pomůcku speciální zádržné systémy zahrnout, jedná se o snímatelné samostatné věci, které nejsou součástí pásů.
27. Žalovaný v novém rozhodnutí poukázal na to, za jakých podmínek je možné přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, a to s odkazem na § 9 odst. 2, 4 a 13 zákona č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek. Žalovaný se následně věnoval vysvětlení, k čemu slouží zádržný systém, kdy jej definoval tak, že obecně je zádržný systém systémem sestávajícím se ze sedadla připevněného vhodnými prostředky k nosné konstrukci vozidla a z bezpečnostního pásu, pro který je na nosné konstrukci sedadla umístěn alespoň jeden kotevní úchyt. Zádržný systém slouží ke snížení rizika poranění uživatele v případě náhlého snížení rychlosti vozidla, ke snížení nebezpečí úrazu uživatele omezením pohyblivosti jeho těla v případě nárazu nebo náhlého zpomalení vozidla. Systém zajišťuje větší stabilitu uživatele. Musí mít alespoň pětibodové uchycení. V případě speciálního zádržného systému se jedná o speciální autosedačky pro zdravotně postižené (nejedná se o běžné autosedačky) a rovněž stabilizační pásy. Stabilizační pásy zajišťují větší stabilitu ve vozidle, nepovolují při mírném brzdění jako standardní tříbodové.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

28. Veškeré uvedené závěry žalovaný uvedl již ve svém předchozím rozhodnutí. Obě rozhodnutí obsahují totožný odkaz na ustanovení zákona § 329/2011 Sb. Dále je shodná část odůvodnění obsahující úvahy žalovaného ohledně definice speciálního zádržného systému. Žalovaný sice v novém rozhodnutí uvedl o něco podrobněji své úvahy ohledně dalších položek, které dle něj nelze do systému zahrnout, avšak toto doplnění žalovaný též neopřel o žádný zdroj a pouze konstatoval, že se dle něj nejedná o součást položky čtyřbodové pásy.
29. Žalovaný v novém rozhodnutí konkrétně ke každé položce, na kterou příspěvek nepřiznal (dělicí přepážka mezi předními a zadními sedadly + montáž, úprava prostoru za hlavou na zadních sedadlech, úprava zadních dveří), rozvedl stručné odůvodnění toho, z jakého důvodu danou položku neopovazuje za součást zádržného systému. Dle žalovaného se v případě každé položky jedná o různou montáž do různé části vozidla, ať již byly nazvány dodavatel jakkoli. Jedná se o samostatné, oddělitelné, nepropojené věci. Dělicí přepážka podle žalovaného neslouží jako zádržný systém pro bezpečnost přepravované zdravotně postižené osoby, ale slouží pro řidiče. Jedná se o samostatnou věc, která není součástí čtyřbodových pásů, je snímatelná a dá se vyndat. Zajišťuje bezpečnost řidiče, a to omezením možnosti nechtěných reakcí přepravované osoby během jízdy. Toto dle žalovaného potvrzuje i sám dodavatel. Faktura obsahuje sdělení, že uvedené úpravy vozu je třeba provést, aby se zamezilo nežádoucím reakcím a zásahům přepravované osoby do řízení. V případě položek úprava prostoru za hlavou na zadních sedadlech a úprava zadních dveří se jedná o dodatečnou úpravu motorového vozidla, na které lze uplatnit samostatnou žádost, o čemž byla opatrovnice informována. I sám dodavatel dle žalovaného ve faktuře uvedl, že se jedná o úpravu vozidla, což je v souladu s názorem správního orgánu I. st. i žalovaného. Jedná se o samostatné montáže – úpravy. Úprava prostoru za hlavou je rovněž definována jako úprava prostoru za hlavou na zadních sedadlech, tj. nejen na sedadle přepravované zdravotně postižené osoby. Žalovaný se neztotožnil s názorem opatrovnice, že pokud nebudou do příspěvku zahrnuty všechny položky, nebude pomůcka sloužit ke styku s okolím.
30. Soud sice ve zrušujícím rozsudku č. j. 2 Ad 27/2019 – 26 dále uvedl, že žalovaný je povinen *řádně odůvodnit svůj závěr o tom, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – speciální zádržné systémy ve všech požadovaných položkách. Neopomenout přitom uvést, z jakého právního podkladu vycházel při definování pojmu „speciální zádržný systém“ a rovněž se vyjádří k otázce využitelnosti předmětné pomůcky z hlediska jejího účelu a funkce po oddělení vyloučených komponentů, a to s přihlédnutím k tomu, že se v případě žalobce jedná o osobu s těžkou mentální retardací a těžkým problémovým chováním. Za tím účelem bude třeba ozřejmit, i to, co představuje požadovaná položka úprava prostoru za hlavou na zadních sedadlech a úprava zadních dveří, avšak případná absence takových úvah žalovaného nebyla důvodem pro zrušení předchozího rozhodnutí. Zároveň má soud, jak dále uvedeno, za to, že odůvodnění nového rozhodnutí je dostatečně přezkoumatelné, obsahuje důvody, pro které odvolání nebylo vyhověno, a zejména odůvodnění ob stojí při posouzení zákonnosti rozhodnutí žalovaného.*
31. Žalovaný nově ve svých úvahách zmínil, že seznam druhů a typů zvláštních pomůcek, na které se tento příspěvek poskytuje, je uveden v příloze č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., tam jsou dle žalovaného mimo jiné definovány jako pomůcky speciální zádržné systémy a dodatečná úprava motorového vozidla, úpravy vyžadující montáž. Výslovnou zákonnou definici žalovaný nenalezl, nebyl tak schopen dostat požadavku na identifikaci normy

obsahující definici zádržného systému. Ostatně i opatrovnice žalobce má za to, že taková zákonná definice neexistuje (viz. korespondence opatrovnice s úřadem práce).

32. Žalovaný odkázal na zmíněný zákon a vyhlášku, kdy z tohoto odkazu žádná konkrétní definice speciálního zádržného systému nevyplývá. Odůvodnění žalovaného obsahuje úvahy o funkčnosti systému ve vztahu k onemocnění žalobce, posouzení, zda žalobcem požadované položky jsou jeden celek, nebo se naopak jedná o samostatnou věc. Dále uvedl, že dodavatel zařadil dělicí přepážku v seznamu zvlášť. Úvahy žalovaného ohledně popisu speciálního zádržného systému soud považuje za logické (podstatou je zajištění stabilního sedu za pomoci bezpečnostních pásů).
33. Další úvahy ohledně pojmu speciální zádržný systém žalovaný dodal ve vyjádření k žalobě, kdy poukázal na metodiku Ministerstva dopravy č. 9/2012/STK/7.1 Kontrola doplňujících zádržných systémů vozidel, v ní uváděných předpisů EHK OSN č. 14, 16 a 44. Dle žalovaného je pojem zádržný systém je používán v předpisech technické povahy vymezujících požadavky na zádržné systémy z hlediska bezpečnosti, konkrétně V rozhodnutí o změně schválení technické způsobilosti typu konstrukční části vozidla nebo výbavy č. 1 564/l, které dodavatel v řízení doložil, je v seznamu schválených typů zařízení guidosimplex pro vozidla uvedena položka „upínací a zádržné systémy (pásky) s příslušenstvím“ a zvlášť je uváděna položka „dělicí přepážka mezi předními a zadními sedadly pro přepravu autistů s těžkým problémovým chováním. Z těchto skutečností žalovaný dovodil, že pojem zádržný systém je používán jednotně pro stabilizační prvky, jako jsou sedačky a pásy.
34. Doplnění úvah správního orgánu po vydání žalobou napadeného rozhodnutí je přípustné pouze tehdy, pokud se nejedná o doplnění důvodů rozhodnutí, ale o další argumentaci pro správnost již v rozhodnutí uvedených důvodů. Dodatečně nelze odstranit vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, lze však uvádět i nové argumenty pro správnost již dříve uvedených důvodů rozhodnutí. Zároveň i soud je oprávněn odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí „doplnit“ o další úvahy podporující zákonnost napadeného rozhodnutí. Předmětem soudního přezkumu je primárně zákonnost, nikoli vyčerpávající úplnost již uvedených úvah správního orgánu (nezaměňovat s nepřezkoumatelností rozhodnutí). Přirozeně pouze v takovém rozsahu, aby žalobci nebyla doplněním důvodů rozhodnutí odepřeno právo na spravedlivý přezkum, tedy aby se teprve u soudu žalobce nedozvěděl důvody rozhodnutí.
35. Úvahy žalovaného ohledně zádržných pásů jako samostatné věci od dalších úprav provedených ve vozidle žalobce, resp. jeho opatrovnice, soud považuje za relevantní. Žalovaný tak učinil nejen ve smyslu právním, ale i faktickém. Stabilizační pásy mají samostatnou funkci i bez instalace přítomnosti dalších úprav požadovaných žalobkyní (dělicí přepážka, úprava dveří a prostoru za hlavou zadních sedadel). Není třeba odborných znalostí, aby bylo možné konstatovat, že pásy budou způsobilé omezit hybnost žalobce i bez instalace dělicí přepážky, úprav zadních dveří a zadních sedadel v části prostoru hlavy. Pokud by tomu tak nebylo, nebylo by možné žalobci přiznat ani příspěvek na zádržný systém. Soud rozumí žalobci, že se domáhá příspěvku i na další úpravy, o nichž nelze mít pochybnost o jejich vhodnosti vzhledem k onemocnění žalobce. Avšak kritérium funkčnosti nelze vykládat natolik extenzivně, aniž by byla respektována provádějící zákonem předpokládaná úprava (vyhláška č. 388/2011 Sb. a zde vymezené zvláštní pomůcky). Sociální práva nemají bezpodmínečnou povahu a je možné se jich domáhat pouze v mezích zákonů, jak stanoví čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. *Sociální*

práva jsou závislá zejména na ekonomické situaci státu. V rámci ústavním pořádkem stanovených mezí má zákonodárce poměrně širokou možnost upravit provedení jednotlivých sociálních práv. Soudy nemohou volně přepisovat význam právních předpisů či jít proti textu zákona, pokud z něj nevyplývá nárok na určitou sociální dávku (NSS č. j. 10 Ads 525/2021 - 34). Správní orgán ani soud není oprávněn přiznat žadateli plnění ze sociální dávky, pokud to zákon neumožňuje.

36. Oproti účastníkům soudního řízení má soud za to, že právní řád obsahuje definici zádržného systému V dané věci bylo zcela na místě užít k definici zádržného systému podle § 2 písm. ii) zákona o silničním provozu, dle kterého je *zádržným bezpečnostním systémem bezpečnostní pás nebo dětská autosedačka. Autosedačka je výslovně z položky speciálního zádržného systému zákonem vyloučena, proto v souladu § 2 písm. ii) zákona o silničním provozu jsou speciálním zádržným systémem ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 388/2011 Sb. pouze bezpečnostní pásy nad rámec běžné tovární úpravy motorového vozidla. Jazykový i teleologický výklad pojmu speciálního zadržovacího systému provedený žalovaným odpovídá zákonné definici pojmu uvedené sice v jiném zákoně, než v zákoně pro příslušnou sociální oblast, avšak výklad pojmů na základě jejich definice v jiném zákoně je nejen přípustný, ale vzhledem ke vztahu posuzované zvláštní pomůcky k provozu vozidel je i zcela příhodný.*
37. Pokud žalovaný v rámci pravomoci vydávat prováděcí vyhlášku vymezil pomůcky, na jejichž pořízení přispívá, a zároveň vymezil okruh oprávněných osob, je soud povinen takový rozsah poskytované sociální pomoci respektovat, neboť v omezení žalobce na příspěvek na další úpravy motorového vozidla neshledává rozpor vyhlášky č. 388/2011 Sb. s Ústavou a LZPS. A to přesto, že je dána určitá nelogičnost v tom, že žalobce je oprávněn žádat o příspěvek na pořízení auta, ale na pořízení úpravy vozidla nikoli, přestože se jedná obvykle o finančně méně nákladnou položku. Zároveň má soud za to, že žalovaný setrvale nedostatečně akcentuje omezení u osob s duševní poruchou, kdy pro zajištění přepravy žalobce není třeba ochránit jen jeho stabilitu ve vozidle, ale také jej ochránit před sebou samým, tedy aby nezasahoval do řízení nebo svévolně neopustil vozidlo. Přesto není úlohou soudu, aby napravoval „technické“ nedostatky právní úpravy a extenzivním výkladem norem si atrahoval legislativní pravomoc.
38. Správní orgány v rozhodnutích také uvedly, že na další žalobcem požadované úpravy lze uplatnit samostatnou žádost v rámci dodatečné úpravy vozidla. Soudu není zřejmé, na základě čeho by měl být příspěvek na zmíněné komponenty žalobci přiznán. Pokud měl žalovaný na mysli zvláštní pomůcku podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., která uváděla ve znění do 29. 2. 2020 - *dodatečnou úpravu motorového vozidla; vyžadující montáž, například ruční ovládání, usnadňování nastupování, nakládání vozíku* (bod 1 odst. 1 písm. a) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.), je nutné konstatovat, že povaha žalobcova zdravotního postižení příslušným kategoriím neodpovídá, neboť žalobce netrpí omezením pohyblivosti předpokládaným v příloze (*těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 1 přílohy k zákonu*). Ostatně na totéž opatrovnice žalobce opakovaně upozorňovala úřad práce ve správním řízení.
39. Dle bodu 1 bodu 1 písm. a) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. ve znění do 29. 2. 2020 konkrétně *zvláštní pomůcky určené osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 1 přílohy k zákonu, jsou určeny tyto zvláštní pomůcky: dodatečná úprava motorového vozidla; jedná se o úpravy vyžadující montáž, například ruční ovládání, usnadňování nastupování, nakládání vozíku.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Žalobce není osobou s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, není osobou se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 1 přílohy k zákonu. Žalobcův zdravotní stav byl ke dni 12. 3. 2019 stav posouzen tak, že jde o osobu, která má těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stav na rozhraní těžké mentální retardace dle části I bodu 4 písm. b) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. ve znění do 29. 2. 2020, respektive části I bodě 5 písm. b) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. v aktuálním znění, z posudku neplyne, že by zdravotní postižení žalobce umožňovalo přiznat příspěvek podle bodu I odst. 1 písm. a) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. Posudek se nevypořádával s tím, zda by bylo možné jej přiznat dle bodě IV písm. h) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., neboť toto ustanovení v dané době neexistovalo.

40. Pokud by žalobce měl nárok na zvláštní pomůcku spočívající v dodatečné úpravě motorového vozidla, bylo na žalovaném o takovém nároku rozhodnout. Žádost oprávněných osob o příspěvek na zvláštní pomůcku je nutné vykládat dle obsahu a nikoli formy. Žalobce požádal o příspěvek na jím specifikované úpravy ve vozidle, proto bylo zcela na správních orgánech jeho žádost podřadit pod příslušné ustanovení zákona a nikoli jej obecně, bez specifikace na konkrétní jiný nárok na zvláštní pomůcku, jej odkazovat na jiné případné řízení. Účelem řízení dle zákona 329/2011 Sb. není řízení jako takové, ale poskytnutí oprávněným osobám v nouzi oprávněné plnění. Jelikož obecný odkaz žalovaného byl nesprávný, vada rozhodnutí spočívající v obecném odkazu na jiný příspěvek na zvláštní pomůcku nezaložila nezákonnost rozhodnutí, nehledě k tomu, že takto žaloba ani nenamítala.
41. Shodně žaloba výslovně nenamítala aplikovatelnost § 9 odst. 14 zákona č. 329/2011 Sb., dle kterého *při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena v seznamu podle odstavce 13, se posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v seznamu podle odstavce 13.* Dané ustanovení připouští rozšíření sociální pomoci i na pomůcky, které nejsou výslovně uvedeny v provádějícím předpisu, čímž je správním orgánům přiznána rozsáhlá dispoziční pravomoc. Soud kritérium srovnatelnosti vykládá restriktivně ve smyslu technickém, v dané věci by mohl být bezpečnostní pás nahrazen jinou konstrukcí se shodným účinkem, např. sklopným rámem, nikoli úpravou s rozšiřující funkcí (ochrana řidiče, ochrana před samovolným vystoupením žalobce). Takto soud uvádí pouze pro výkladovou ilustraci, kovový rám užívaný na pouťových atrakcích nebude vhodnou a proveditelnou pomůckou.
42. Soud z důvodů shora uvedených rozhodnutí žalobu zamítl pro nedůvodnost žalobních bodů.
43. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 6. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce